

mulighed for deltidsarbejde, så de kan tilbringe mere tid sammen med deres børn. Nu er det imidlertid ikke sådan, tingene fungerer. I Danmark har vi jo, som forslagsstillerne også selv gør opmærksom på, et aftalesystem på arbejdsmarkedet, som overlader det til arbejdsmarkedets parter at blive enige om, hvordan løn- og arbejdsvilkårene skal være.

Selv om Det Radikale Venstre er enig med forslagsstillerne i, at muligheden for deltidsarbejde bør være større, er vi ikke af den opfattelse, at det skal ske via lovgivningen, så det bliver en ret. Det er op til arbejdsmarkedets parter at aftale dette.

Men selv om arbejdstiden er et anliggende for arbejdsmarkedets parter, er der intet til hinder for, at Folketingets partier kan lægge pres på arbejdsmarkedets parter ved at opfordre dem til at sikre muligheden for deltidsarbejde, og vi kan faktisk også gøre det delvis gennem anden lovgivning. Det seneste eksempel er for en helt anden aldersgruppe, nemlig for de ældre, hvor vi har lavet en mere fleksibel efterlønsordning. Det mener jeg faktisk vil være med til at lægge et pres på at give folk mulighed for deltidsarbejde.

En anden vej, hvor vi kan presse på for denne udvikling, er ved fortsat at fortsætte vore bestræbelser på at sikre fuld beskæftigelse. Jo større beskæftigelse, jo større krav er man også i stand til at stille, når man er i overenskomstforhandlinger, for at få nogle mere fleksible ordninger.

På den baggrund må jeg på Det Radikale Venstres vegne afvise forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da vor ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på Enhedslistens vegne fremføre følgende:

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om økonomisk støtte til forældre, der selv passer deres børn. Vi har stor sympati for hensigterne med forslaget, men synes, at forslaget er for ringe, fordi det kun tilgodeser de økonomisk bedst stillede småbørnsfamilier. Forslaget forudsætter også, at man har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet og diskriminerer derfor faggrupper med løse ansættelsesformer og forældre med arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Kolstrup siger, at dette forslag tilgodeser de bedst stillede lønmodtagerfamilier med småbørn, og jeg må indrømme, at jeg kan ikke se, det er rigtigt. Selvfølgelig skal forslaget ses i sammenhæng med de andre to, og det må være det, hr. Søren Kolstrup tænkte på, men alligevel kan jeg faktisk ikke se, det er rigtigt.

Der har været ordførere, som tidligere under forhandlingen om B 75 mente, at kompensatio- nen var så høj, at de dårligst stillede faktisk blev forgyldt og fik for meget ud af det, hvis de var så heldige eksempelvis at have to børn under 3 år. Jeg kan simpelt ikke se, hvor forslaget her tilgodeser de bedst stillede undtagen ved, at de bedst stillede også vil få det tilskud. Men det er jo også dem, der i forvejen betaler mest til det over skatten. Vi har jo et godt kristeligt skatte- system, hvor vi tager fra de rige og giver til de fattige, og det er udmærket.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Dette beslutningsforslag om forældres ret til deltid kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Vi mener, det er en sag, der bør løses og skal løses arbejdsmarkedets parter imellem, og ikke noget, vi skal gribe ind i her fra lovgivningsmagtens side.

Sidste gang, vi havde den store debat, var, da vi måtte lovgive i forbindelse med storstrejken sidste forår, hvor der blev indført det begreb, der hedder omsorgsdage. Der er forskellige meldinger på det område, men mange af meldingerne lyder, at de dage ikke bliver udnyttet af forældrene til at være mere sammen med deres børn; nej, de bruger dem til fritidsarbejde eller til mere ferie.

Jeg tror ikke, vi herindefra skal lovgive på dette område. Hvis vi skal have forældrene til at være mere sammen med deres børn, og hvis forældrene ønsker det – og det håber jeg de ønsker, for det vil være bedst for børnene – skal der en holdningsændring til blandt forældrene. Det er ikke noget, vi skal lovgive om herinde.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, man skal jo sige pænt tak, men jeg må nok indrømme, at jeg er lidt skuffet over den manglende opbakning til forslaget her.

Det er jo et forslag, som kun har berettigelse for dem, der vil erkende, at de højeste mål i livet ikke er arbejde, produktion og forbrug, og jeg var så enfoldig at tro, at vi var flere af dem.